

Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersindeki Mutluluk Düzeylerinin İncelenmesi**Ensar Nihat YÜKSEL¹**

Araş. Gör. - Yalova Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi –E Posta:

ensarnihatt@gmail.com

Mehmet Ali ŞENGÜL²

Dokuz Eylül Üniversitesi Necat Hepkon Spor Bilimleri Fakültesi –E Posta:

masengul9@gmail.com

ÖZET

Bu araştırmada ortaokul öğrencilerinin Beden Eğitimi dersinde mutluluk düzeyinin ölçülmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2023-2024 eğitim-öğretim yılında İzmir’de öğrenimlerine devam eden, basit tesadüfi örneklemeyle seçilmiş 572 ortaokul öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırma grubunu n=284 erkek öğrenciler, n=288 kız öğrenciler oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında araştırmacı tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu ile Uğraş ve Serbes (2019) tarafından geliştirilen “Beden Eğitimi Dersi Mutluluk Düzeyi Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 27.0 paket programı kullanılmıştır; tanımlayıcı istatistikler, t testi ve ANOVA testi yapılmış, verilerin yorumlanmasında .05 anlamlılık düzeyi dikkate alınmıştır. Araştırma bulgularına göre erkek ve kız öğrencilerinin mutluluk düzeyinde erkekler lehine anlamlı bir fark bulunmuştur. Okulun spor sahası imkân durumuna göre spor sahası olan okullarda öğrenim gören öğrenciler lehine öğrencilerin mutluluk düzeyinde anlamlı bir fark bulunmuştur. Okulun spor malzemesi imkân durumuna göre okulunda yeterli malzemeleri olan öğrencilerin lehine mutluluk düzeyinde anlamlı bir fark bulunmuştur. 10 yaşındaki öğrencilerin 13 ve 14 yaşındaki öğrencilere göre beden eğitimi dersindeki mutluluk düzeylerinin daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. 5. sınıftaki öğrencilerin 7. ve 8. sınıftaki öğrencilere göre beden eğitimi dersindeki mutluluk düzeylerinin daha yüksek olduğu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Ortaokul, öğrenci, beden eğitimi, mutluluk**Investigation of Happiness Levels of Secondary School Students in Physical Education Lesson****ABSTRACT**

In this study aimed to measure the happiness level of middle school students in Physical Education class. The study group consisted of 572 middle school students selected through simple random sampling who were continuing their education in İzmir during the 2023-2024 academic year. The study group comprised n=284 male students and n=288 female students. For data collection, a personal information form prepared by the researcher and the "Physical Education Class Happiness Level Scale" developed by Uğraş and Serbes (2019) were used. SPSS 27.0 package program was used for data analysis; descriptive statistics, t-test, and ANOVA test were conducted, and a significance level of .05 was considered in interpreting the data. According to the research

findings; a significant difference was found in favor of boys in terms of happiness level compared to girls. Students attending schools with sports facilities had a significant difference in happiness level compared to students attending schools without sports facilities. Students with sufficient sports equipment in their schools had a significant difference in happiness level compared to students without sufficient equipment. It was revealed that the happiness levels of 10-year-old students were higher than those of 13 and 14-year-old students in Physical Education class. It was also found that the happiness levels of 5th-grade students were higher than those of 7th and 8th-grade students in Physical Education class. purpose, obtaining or research group, data collection tools, procedure path, analysis of data acquisition, briefly obtaining and a brief point.

Keywords: Secondary school, student, physical education, happiness

GİRİŞ

Beden eğitimi, öğrencilerin olumlu spor deneyimlerinden yararlanmasını sağlamaktadır. Başarılı planlanmış beden eğitimi dersinde spor, fiziksel aktivite için bir araç olmakla beraber öğrencinin başarısını güçlendiren etmenler arasında yer almaktadır. (Carpenter,2010; Yücekaya, 2020). Beden eğitimi ve spor; çok yönlü yapısı ile öğrencileri ahlaki ve sosyal problemlere hazırlaması, öğrencilerin sorumluluk alabilmesinin sağlanması, öğrencilerde adil ve dürüst oyun düşüncesinin geliştirilmesi, öğrencilere sportif mücadeleyi öğretmesi, stresle başa çıkabilmesi öğretmesi , öğrencilerin mutluluk düzeylerini arttırmada, öğrencilerin iyi birer birey ve toplumun saygın üyeleri olmaları için ihtiyaç duydukları nitelikleri geliştirmede, kısacası bireyi ve toplumu eğitmede eğitimin amaçlarına katkıda bulunan önemli bir role sahiptir (Bailey, 2006; Pringle, 2010; Uğraş ve Serbes, 2019; Yücekaya ,2020). Beden eğitimi, fiziksel etkinlikler aracılığıyla öğrencilerin büyüme ve gelişim süreçlerine de katkı sağlayan eğitimde tamamlayıcı bir unsur olarak nitelendirilmektedir (Darst ve Pangrazi, 2009). Ayrıca öğrencilerin fiziksel aktivite hakkında bilgi edinmesi ve bulunmasına imkân sağlayan bir ders olarak ön plana çıkmaktadır. (Kohl ve Cook, 2013)

Beden eğitimi ve spora olan ilgi ve olumlu tutumun akademik başarı motivasyonunu üzerinde pozitif bir etkiye sahip olduğunu (Akandere, Özyalvaç ve Duman, 2010), öğrencilerin okula aidiyet duygusunu artırdığı (Uğraş ve Özen, 2020) ve öğrencilerin de beden eğitimi dersinde olumlu tutuma sahip olduğu görülmektedir (Şişko ve Demirhan, 2002; Koca ve Aşçı, 2004; Rikard ve Banville, 2006; Güllü ve Güçlü, 2009). Öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumunun pozitif olması da ders içerisinde yapılacak etkinliklerin daha verimli olmasına ve dersin genel ve özel amaçlarına ulaşmasını kolaylaştırmaktadır (Silverman ve Scrabis, 2004). Mutluluk kavramını incelediğimizde psikoloji öznel iyi oluş olarak tanımlanmaktadır. (Boysan, 2012), Öğrencilerin psikolojik, sosyal ve akademik gelişimlerinin ön şartlarından biri

olarak kendilerini okullarında güvende ve mutlu hissetmeleri önem arz eden bir noktadır. (Önder ve Sarı, 2009). Okul ikliminde mutlu hisseden öğrenciler hem sosyal hayatında hem de akademik hayatında başarılı olma olasılıkları daha yüksektir (Markle ve Bird, 2012). Düzenli olarak yapılan egzersiz ve fiziksel aktiviteler, bireylerin psikolojik iyi oluşlarına ve sağlık düzeylerine pozitif yönde etkiler sağlar. Temel ve Güllü (2017) tarafından yapılan çalışmada ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersiyle ilgili ürettikleri kavramlar arasında dersin pozitif yönde katkısı olduğu da belirtilmiştir. Yapılan bir çalışmada, öğrencilerin beden eğitimi dersini mutluluk veren bir ders olarak algıladıkları tespit edilmiştir (Temel ve Güllü,2016).

Buradan hareketle araştırmamızda ortaokul öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersindeki mutluluk düzeylerinin cinsiyet, yaş, okuldaki saha ve malzeme durumu, sınıf düzeyi ve aile gelir düzeyleri değişkenlerine göre incelenmesi amaçlanmaktadır.

YÖNTEM

Araştırma grubu

Araştırmanın evrenini 2023-2024 Eğitim-Öğretim yılında İzmir ilindeki ortaokullarda öğrenim gören öğrenciler, örneklem grubunu ise basit tesadüfi örneklem yöntemine göre seçilen 572 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada öğrencilerin %5 yanılma düzeyinde (p) ve %5 sapma miktarında (q) en az 364 öğrencinin örneklem olarak araştırmaya dâhil edilmesi geçerli ve güvenilir sonuçlara ulaşmak açısından yeterli görülmektedir (Yazıcıoğlu ve Erdoğan, 2004).

Veri toplama araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak katılımcılara yöneltilen kişisel bilgi formu ve “Beden Eğitimi Dersi Mutluluk Düzeyi Ölçeği” kullanılmıştır.

Kişisel Bilgi Formu

Form ortaokul öğrencilerinin cinsiyet, yaş, okuldaki saha ve malzeme durumu, sınıf düzeyi ve aile gelir düzeyleri gibi demografik bilgilerini elde etmek amacı ile geliştirilmiştir.

Beden Eğitimi Dersi Mutluluk Düzeyi Ölçeği (BEDMDÖ)

Uğraş ve Serbes (2019) tarafından geliştirilen Beden Eğitimi Dersi Mutluluk Düzeyi Ölçeği 9 maddeden ve tek alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçek beşli likert tipinde bir ölçektir ve ölçeğin Cronbach Alpha iç tutarlılık değeri 0,88 olarak bulunmuştur.

Verilerin analizi

Verilerin analizinde SPSS 27.0 programı kullanılmıştır. Tanımlayıcı istatistiklerle birlikte veri setinin çarpıklık ve basıklık değerleri incelenmiştir. Veri setinin normal dağılıma uygun olduğu tespit edilmiştir. Normal dağılım gösteren veri seti için bağımsız gruplar t-testi ve ANOVA testi yapılmış, verilerin yorumlanmasında .05 anlamlılık düzeyi dikkate alınmıştır. Araştırma ölçeğinin çarpıklık değeri (-1,013), basıklık değeri ise (0,634) olarak bulunmuştur.

BULGULAR

Tablo 1. Ölçek Puanlarının Dağılımı

Cinsiyet	Erkek	284
	Kadın	288
Yaş	10	61
	11	136
	12	190
	13	103
	14	82
Aile Gelir Düzeyi	10000 TL	40
	15000 TL	55
	20000 TL	220
	25000 TL ve Üzeri	257
Okuldaki saha durumu	Var	296
	Yok	276
Okuldaki malzeme durumu	Var	255
	Yok	317

Tablo 2. Cinsiyete göre t testi tablosu

	Cinsiyet	N	Ort.	s	t	Sd	p
Toplam Puan	Erkek	284	37,52	8,22	5,319	570	0,001**
	Kadın	288	33,86	8,26			

Tablo 2’ de cinsiyet değişkenine göre T tablosu gösterilmiştir. Ölçek puanları incelendiğinde cinsiyet değişkenine göre erkek öğrenciler lehine anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$).

Tablo 3. Okuldaki saha durumuna göre t testi tablosu

Okulda saha durumu	N	Ort.	s	t	Sd	p
Var	296	36,74	7,91	3,166	569	0,002*
Yok	275	34,52	8,84			

Tablo 3’te okuldaki saha durumu değişkenine göre t testi tablosu gösterilmiştir. Puanları incelediğimizde okulunda saha bulunan öğrenciler lehine farklılık anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$).

Tablo 4. Okuldaki malzeme durumuna göre t testi tablosu

Okulda spor malzemeleri durumu	N	Ort.	s	t	Sd	p
Var	255	37,31	7,25	-,741	569	0,001**
Yok	316	34,44	8,99			

Tablo 4’te okuldaki malzeme durumu değişkenine göre t testi tablosu gösterilmiştir. Puanları incelediğimizde okulunda sportif malzeme bulunan öğrenciler lehine farklılık anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$).

Tablo 5. Yaş değişkenine göre ANOVA tablosu

Yaş	n	Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	Sd	Kareler ortalaması	f	p
10	61	Gruplar arası	1306,78	4	326,69	4,715	10-13*
11	136						
		Gruplar içi	39284,39		69,28		

12	190			
		Toplam	40591,17	567
13	103			
14	82			

Tablo 5’te yaş değişkenine göre ANOVA tablosu gösterilmiştir. Puanları incelediğimizde 10 ile 13 yaş arasında ve 10 ile 14 yaş arasında farklılık anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$).

Tablo 6. Sınıf değişkenine göre ANOVA tablosu

Sınıf	N	Varyansın kaynağı	Kareler Toplamı	Sd	f	p	Anlamlı Fark*
5	129						
6	153		725,65				
7	208	Gruplar arası	39865,52	571	3,446	0,017*	5-8*
8	82	Gruplar içi					5-7*
Toplam	572						

Tablo 6’te sınıf düzeyi değişkenine göre ANOVA tablosu gösterilmiştir. Sınıf düzeyi değişkenlerine göre ise 5 ile 7. sınıf arasında ve 5 ile 8.sınıf arasında farklılık anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$).

TARTIŞMA

Araştırmamız sonucunda ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersi mutluluk düzeylerinin ortalama puanlarının yüksek düzeyde olduğu sonucuna varılmıştır. Güllü ve Uğraş (2020) tarafından yapılan çalışmada ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi mutluluk düzeylerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Benzer şekilde Yücekaya (2020) tarafından yapılan araştırmada da ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersi mutluluk düzeylerinin ortalama puanlarının yüksek düzeyde olduğu sonucuna varılmıştır. Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersi mutluluk düzeylerinin yüksek oluşu beden eğitimi ve spor dersiyle ilgili pozitif bakış açısına sahip olmalarından kaynaklanabilir. Yapılan

araştırmalar ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine karşı olumlu tutum geliştirdiğini göstermektedir (Barney, 2003; Chatterjee, 2013; Colquitt, Walker, Langdon, McCollum ve Pomazal, 2012; Keskin, 2015). Araştırma sonucunda cinsiyet değişkenine bakımından erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersi mutluluk düzeylerinin kız öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersi mutluluk düzeylerinden daha yüksek olduğu ve erkek öğrenciler lehine anlamlı fark bulunduğu tespit edilmiştir. Beden eğitimi ve spor dersi mutluluk düzeylerinin erkek öğrencilerin lehine yüksek çıkması erkek öğrencilerin fiziksel aktivitelere, egzersizlere ve sosyal olarak aktif olma durumlarının kız öğrencilerden daha fazla katılmalarından kaynaklanmış olabilir. Bağır ve Geri (2006) çalışmalarında erkeklerin fiziksel aktivitelere katılım oranlarının kadınların fiziksel aktiviteye katılım oranlarından yüksek olduğunu tespit etmişlerdir. Benzer bir çalışmada erkek öğrencilerin kız öğrencilere oranla beden eğitimi ve spora karşı daha fazla pozitif tutuma sahip olduklarını belirtmiştir (Kangalgil, Hünük ve Demirhan 2004). Benzer çalışmalarda erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spora karşı tutumları kız öğrencilerin tutum düzeylerinden daha yüksek çıktığı tespit edilmiştir. (Demirhan ve Koca, 2004; Güllü, 2007; Taşgın ve Tekin, 2009). Yine yapılan bir çalışmada erkeklerin mutluluk ortalamaları kadınların mutluluk ortalamalarından yüksek çıkmıştır (Mahadea ve Ramroop ,2015). Saföz-Güven (2008) tarafından yapılan araştırmada erkek ergenlerin öznel iyi oluşları kız öğrencilerden daha yüksek bulunmuştur. Akın ve Şentürk (2012) tarafından yapılan bir çalışmada erkeklerin kadınlara göre daha mutlu olduğunu tespit etmişlerdir. Bizim çalışmamıza paralellik göstermeyen çalışmalar da literatürde mevcuttur. Yapılan bir araştırmada kadınların mutluluk ölçeğinden aldığı puanlar erkeklerden daha yüksek çıkmıştır (Çolak,2018). Yapılan başka bir çalışmada kız öğrencilerin öznel iyi oluş düzeyleri erkek öğrencilerden yüksek bulunmuştur (Şirin ve Ulaş, 2015).

Araştırmamızda öğrencilerin sınıf değişkenine göre beden eğitimi ve spor dersi mutluluk düzeylerinde 5. sınıftaki öğrencilerin 7. ve 8. sınıftaki öğrencilere göre beden eğitimi dersinde daha mutlu olduğu görülmüştür. Benzer bir durum öğrencilerin sınıf seviyeleri yükseldikçe beden eğitimine karşı tutum puanlarında da görülen çalışmalar mevcuttur. Yapılan araştırmalarda tarafından ortaokul öğrencilerinin lise öğrencilerine göre beden eğitimi dersine daha olumlu tutum gösterdikleri sonucuna ulaşılmıştır. (Altay ve Özdemir, 2006; Hünük, 2006; Canlı, 2013). Arabacı (2009), Yıldız ve Özbek (2018) yaptıkları çalışmada öğrencilerin sınıf düzeyleri yükseldikçe beden eğitimi dersine yönelik olumlu tutumlarının azaldığı sonucuna ulaşmışlardır. Çalışmamızda yer alan 8.sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersi mutluluk

düzeylerinin düşmesinin sınav kaygı ve stres düzeylerinin yüksek olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Araştırma sonucunda okulda spor malzemesi ve spor saha durumu değişkenine göre incelediğimizde okulda spor malzemesi var olan ve spor sahası var olan öğrencilerin lehine anlamlı fark tespit edilmiştir. Anlamlı fark tespit edilen öğrencilerin beden eğitimi dersine ve fiziksel aktivitelere tutumunun yüksek seviyede olduğu belirlenmiştir. Araştırmamızda gelir düzeyine göre anlamlı bir fark tespit edilememiştir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

10 yaşındaki öğrencilerin 13 ve 14 yaşındaki öğrencilere göre beden eğitimi dersinde daha mutlu olduğu görülmüştür. 5. sınıftaki öğrencilerin 7. ve 8. sınıftaki öğrencilere göre beden eğitimi dersinde daha mutlu olduğu görülmüştür. 5. sınıf öğrencilerinin 7. ve 8. öğrencilerine göre beden eğitimi dersinde daha mutlu olduğu görülmüştür.

Kız öğrencilerin beden eğitimi dersindeki mutluluk düzeylerini artırmak için her öğrencinin içerisinde bulunabileceği eğlenceli fiziksel aktivite etkinliklerinin düzenlenmesi önemlidir.

Okulların saha ve malzeme durumu sonucuna göre beden eğitimi dersindeki mutluluk düzeylerini artırmak için saha durumu ve malzeme sayıları iyileştirilmesi önerilebilir.

KAYNAKLAR

Akandere, M., Özyalvaç, N, T. ve Duman, S. (2010). Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumları ile Akademik Başarı Motivasyonlarının İncelenmesi (Konya Anadolu Lisesi Örneği). Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi,24; 1-10.

Akın, H. B. ve Şentürk, E. (2012). Bireylerin Mutluluk Düzeylerinin Ordinal Lojistik Regresyon Analizi ile İncelenmesi. Öneri,10(37), 183-193.

Altay, F. ve Özdemir, Z. (2006). Ankara İli Merkez İlçelerindeki İlköğretim 1.Kademesinde Öğrenim Gören 4. ve 5. Sınıf Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması. 9. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi. 3-5 Kasım, Muğla Üniversitesi, Muğla.

Arabacı, R. (2009). Attitudes Toward Physical Education and Class Preferences of Turkish Secondary and High School Students. Elementary Education Online, 8(1), 2-8.

Bağır, S. ve Geri, S. (2006). Moskova Meslek Okulundaki Öğrencilerin Serbest Zaman Periyodunda Fiziksel Aktivitelere Olan İlgileri. 9. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi 3-6 Kasım, Muğla.

Bailey, R. (2006). Physical Education and Sport in Schools: A Review of Benefits and Outcomes. *Journal of School Health*, 76(8), 397–401.

Barney, D. (2003). Factors That Impact Middle School Student's Attitudes and Perceptions in Physical Education. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 74(1), A-36.

Bird, J. M. ve Markle, R. S. (2012). Subjective Well-being in School Environments: Promoting Positive Youth Development Through Evidence-based Assessment and Intervention. *American Journal of Orthopsychiatry*, 82, 61-66.

Boysan, M. (2012). Üniversite Öğrencilerinde Erken Dönem Uyumsuz Şemalar, Başa Çıkma Stilleri ve Öznel İyi Oluş Arasındaki İlişkilere Yönelik Bir Model Sınaması, Doktora Tezi, Ankara Üniversitesi, Ankara.

Carpenter, E. J. (2010). The Tactical Games Model Sport Experience: An Examination of Student Motivation and Game Performance During An Ultimate Frisbee Unit, (Doktora tezi), University of Massachusetts, Amherst., 3(1)

Chatterjee, S. (2013). Attitudes Toward Physical Education of School Going Adolescents in West Bengal. *International Journal of Innovative Research in Science, Engineering and Technology*, 2(11), 6068-6073.

Colquitt, G., Walker, A., Langdon, J. L., McCollum, S. ve Pomazal, M. (2012). Exploring Student Attitudes Toward Physical Education and Implications For Policy. *Sport Scientific and Practical Aspects*, 9(2), 5-12.

Çolak, E. (2018). Sosyal Fayda Projelerinde Gönüllü Çalışan Üniversite Öğrencilerinde Mutluluk ve Psikolojik Yardım Aramaya Gönüllülük Düzeylerinin Değerlendirilmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Beykent Üniversitesi, İstanbul.

Darst, P. W. ve Pangrazi, R. P. (2009). *Dynamics Physical Education for Secondary School Students* (6.bs.). San Francisco: Pearson Education.

Demirhan, G. ve Koca, C. (2004). An Examination of High School Students' Attitudes Toward Physical Education With Regard to Sex And Sport Participation. *Perceptual and Motor Skills*, 98, 754-758.

Güllü, M. (2007). Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumlarının Araştırılması. Doktora Tezi. Gazi Üniversitesi, Ankara.

Güllü, M. ve Güçlü, M. (2009). Ortaöğretim Öğrencileri İçin Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği Geliştirilmesi. Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 3(2), 138-151.

Hünük, D. (2006). Ankara İli Merkez İlçelerindeki İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutumlarının Sınıf Düzeyi, Öğrenci Cinsiyeti, Öğretmen Cinsiyeti ve Spora Aktif Katılımları Açısından Karşılaştırılması. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Hacettepe üniversitesi, Ankara.

Kangalgıl, M., Hunuk, D. ve Demirhan, G. (2004) Spor Yapan ve Yapmayan Kız ve Erkek Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Tutumları. 10, ICHPER-SD Avrupa Kongresi ve Sekizinci Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi Bildiri Kitapçığı, Antalya.

Keskin, Ö. (2015). Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine Yönelik Tutumlarının Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi. Yayınlanmamış yüksek Lisans tezi, Sakarya Üniversitesi, Sakarya.

Koca, C. ve Aşçı, F. H. (2004). Atletik Yeterlik Düzeyi ve Cinsiyetin Beden Eğitime Yönelik Tutum Üzerine Etkisi. Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 9 (1), 15-24.

Kohl, H. W. ve Cook, H. D. (2013). Approaches to Physical Education in Schools. US: National Academies Press

Mahadea, D. ve Ramroop, S. (2015). Influences on Happiness and Subjective Well-being of Entrepreneurs and Labour: Kwazulu-natal Case Study. S. Afr. J. Econ. Manage. Sci. 18, 245–59. doi: 10.4102/sajems. v18i2.890

Önder, F. C. ve Sarı, M. (2009). Öğretmenlerde Öznel İyi Olmanın Yordayıcıları Olarak Okul Yaşam Kalitesi ve Tükenmişlik. Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilim, 9(3),1205-1236.

Pringle, R. (2010). Finding Pleasure in Physical Education: A Critical Examination of the Educative Value of Positive Movement Affects. Quest, 62, 119-134.

Rikard, G. L. ve Banville, D. (2006). High School Student Attitudes about Physical Education. Sport, Education and Society, 11(4), 385-400.

Saföz-Güven, İ. G. (2008). Fen ve Genel Lise Öğrencilerinin Cinsiyet ve Sosyometrik Statülerine Göre Öznel İyi Oluş Düzeyleri, Genel Sağlık Örüntüleri ve Psikolojik Belirti Türleri. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Çukurova Üniversitesi, Adana.

Silverman S. ve Scrabis, K. A. (2004) A Review of Research on Instructional Theory in Physical Education. International Journal of Physical Education, 41(1), 4-12.

Şirin, A ve Ulaş, E. (2015). Ortaokul Öğrencilerinin Öznel İyi Oluş Düzeyleri Ve Karakter Eğitimi Uygulamaları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Değerler Eğitimi Dergisi, 13 (30), 279-307.

Şişko, M. ve Demirhan, G. (2002). İlköğretim Okulları ve Liselerde Öğrenim Gören Kız ve Erkek Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Tutumları. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 23, 205-210.

Taşkın, Ö. ve Tekin, M. (2009). Çeşitli Değişkenlere Göre İlköğretim ve Orta Öğretim Kurumlarında Öğrenim Gören Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Tutum ve Görüşleri, Kastamonu Eğitim Dergisi, 17(2), 457-466.

Temel, C. ve Güllü, M. (2016). Draw a Physical Education Lesson. Education and Science, 41 (183), 351-361.

Uğraş, S. ve Güllü, M. (2020). Ortaokulda Öğrenim Gören Öğrencilerin Beden Eğitimi Dersindeki Mutluluk Düzeyleri ile Yaşam Doyumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Yapısal Eşitlik Modeli. Journal of History School, 44, 583-599.

Uğraş, S. ve Özen, G. (2020). Investigation of Relationship Between Attitude to Physical Education Course and School Belonging. Pedagogy of Physical Culture and Sports. 24(1):48-53.

Uğraş, S. ve Serbes, Ş. (2019). Beden Eğitimi Dersi Mutluluk Düzeyi Ölçeği Geçerlik ve Güvenilirlik Çalışması. Journal of Global Sport and Education Research, 2(2), 1-10).

Yücekaya, M. A., International Journal of Mountaineering and Climbing, 2020, 3(1), 27-37